

„Polityka energetyczna jako narzędzie realizacji koncepcji zrównoważonego rozwoju energetyki Polski po 2004 r.”

ANNA WÓJTOWICZ

SZKOŁA GŁÓWNA HANDLOWA W WARSZAWIE

Cel rozprawy

Celem rozprawy jest próba oceny, w jakim stopniu polityka energetyczna naszego państwa przyczynia się do realizacji koncepcji zrównoważonego rozwoju energetyki w Polsce.

Cele pomocnicze:

- ❖ weryfikacja kierunków rozwoju i działań UE na rzecz zrównoważonej polityki energetycznej oraz przebiegu tego procesu w Polsce, Szwecji, Niemczech i Austrii, jako próby oceny różnic w podejściu do zrównoważonego rozwoju energetyki;
- ❖ ukazanie stanu obecnego oraz perspektyw rozwoju zrównoważonego sektorów energetycznych w Polsce i w wybranych państwach UE (Szwecji, Niemczech, Austrii) oraz zaprezentowanie różnic i podobieństw w sposobie funkcjonowania omawianych sektorów;
- ❖ przedstawienie wniosków końcowych bazujących na weryfikacji konkretnych działań państwa, a także barier i perspektyw rozwojowych stojących przed Polską w drodze do zrównoważonej polityki energetycznej

Struktura rozprawy

Rozdział 1. Teoretyczne uwarunkowania koncepcji zrównoważonego rozwoju

Rozdział 2. Geneza i cele polityki energetycznej jako narzędzia realizacji koncepcji zrównoważonego rozwoju energetyki

Rozdział 3. Podstawy prawne oraz kierunki rozwoju zrównoważonej polityki energetycznej w Polsce i w wybranych państwach UE po 2004 r

Rozdział 4. Aktualny stan sektora energetycznego w Polsce i w wybranych państwach UE w latach 2004 -2016

Rozdział 5. Polska na drodze do zrównoważonego rozwoju sektora energetycznego

Teza rozprawy

„Polityka energetyczna Polski w trakcie całego procesu wdrażania wymagań i regulacji prawnych stawianych w tej dziedzinie państwowym członkowskim przez Unię Europejską, musi być dostosowana do indywidualnych wymogów polskiego sektora energetycznego, aby koncepcja zrównoważonego rozwoju energetyki mogła być skutecznie w Polsce wprowadzana w najbliższych latach”.

Hipotezy pomocnicze:

1. Uwarunkowania historyczne znacząco przyczyniły się do obecnego stanu sektora energetycznego w Polsce.

Rozdział II

Hipotezy pomocnicze:

2. Gospodarka Polski oparta jest głównie na węglu, w związku z tym trudno będzie przeprowadzić proces dekarbonizacji, będący elementem zrównoważonego rozwoju polityki energetycznej.

Rozdział III i IV

Hipotezy pomocnicze:

3. Rozwój energii z OZE stanowi kluczowy element w polskiej polityce energetycznej. Polska przyczynia się do tworzenia gospodarki niskoemisyjnej, przez korzystanie z przyjaznych dla środowiska technologii oraz metod produkcji energii.

Rozdział III i IV

Metody badawcze:

- Analiza literatury, podstaw prawnych oraz dokumentów strategicznych
- Analiza porównawcza i opisowa
- Statystyka opisowa
- Opis graficzny
- Opinie ekspertów
- Ankiety studentów

Wkład rozprawy do nauki

- kompleksowe i syntetyczne ujęcie, czym jest zrównoważony rozwój energetyki oraz jakie czynniki mogłoby wskazywać, że energetyka państwa rozwija się zgodnie z koncepcją zrównoważonego rozwoju.
- Weryfikacja czy istnieje uniwersalny „wzór” prowadzenia zrównoważonej polityki energetycznej, który mógłby być skutecznie powielany przez pozostałe państwa.

Wnioski końcowe

- Zrównoważona energetyka jest pojęciem interdyscyplinarnym
- Przy wdrażaniu zrównoważonej polityki energetycznej w Polsce należy uwzględnić indywidualne wymogi polskiego sektora energetycznego
- Proces dekarbonizacji nie powinien być przeprowadzony w Polsce w sposób szybki i gwałtowny
- Zrównoważona polityka energetyczna powinna być planowana długookresowo, systematycznie i konsekwentnie realizowana
- Konieczny jest wzrost OZE w bilansie energetycznym Polski
- Obecnie polityka energetyczna Polski nie stanowi narzędzia realizacji koncepcji zrównoważonego rozwoju

Dziękuję za uwagę

